

π.π.

Αριθμός 185/2015
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε΄ Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βιολέττα Κυτέα, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αικατερίνη Βασιλακοπούλου-Κατσαβριά, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Αριστεΐδη Πελεκάνο-Εισηγητή και Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 19 Σεπτεμβρίου 2014, με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Αθανασίου Κατσιρώδη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελεύς) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλσαμου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, περί αναιρέσεως της ΒΤ4426/2013 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς. Με κατηγορούμενο τον Θεόδωρο Κασελάκη του Στυλιανού, κάτοικο Διονύσου Αττικής, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Ηρειώτη και με πολιτικώς ενάγον το Ελληνικό Δημόσιο, που εκπροσωπείται νόμιμα και το οποίο εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την Πάρεδρο Ν.Σ.Κ. Θωμαΐδα Κουρτέση.

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιώς, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο

Σελίδα 2 της 185/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

αναιρεσείων Εισαγγελεύς του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 66/11-12-2013 έκθεση αναιρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1416/2013.

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης και τους πληρεξουσίους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 596 παρ. 1 ΚΠΔ, οι δίκες που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και σε οποιοδήποτε βαθμό συνεχίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠΔ, οι δε πράξεις που τελέστηκαν όταν ίσχυαν οι καταργούμενες διατάξεις διατηρούν το κύρος τους. Επίσης, κατά το άρθρο 601 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ, τα ένδικα μέσα που ασκήθηκαν πριν αρχίσει να ισχύει ο ΚΠΔ εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της ποινικής δικονομίας που καταργείται. Από τις μεταβατικές διατάξεις αυτές σε συνδυασμό και με το άρθρο 2 ΑΚ, κατά το οποίο ο νόμος ορίζει για το μέλλον και δεν έχει αναδρομική ισχύ, συνάγεται η γενική δικαϊκή αρχή, ότι οι δικονομικοί νόμοι, που αποσκοπούν στην ορθή απονομή του δικαίου, έχουν αναδρομική ισχύ και καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις (μόνο) ως προς το ατέλεστο μέρος τους, εκτός αν αυτοί ορίζουν διαφορετικά. Έτσι, αν δεν ορίζεται διαφορετικά σ' αυτόν, ο νέος δικονομικός νόμος διέπει το διαδικαστικό μέρος της ποινικής δίκης, που συντελείται μετά τη θέσπισή του, και όχι και τις διαδικαστικές πράξεις που είχαν ήδη συντελεστεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του (ΟΛΑΠ 390/1992). Από αυτά παρέπεται ότι

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σελίδα 3 της 185/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

το επιτρεπτό του ενδίκου μέσου και οι σχετικές πλημμέλειες της απόφασης ή του βουλεύματος, για τις οποίες παρέχεται η άσκησή του, κρίνονται με βάση τον νόμο που ισχύει κατά τον χρόνο δημοσίευσης της απόφασης ή έκδοσης του βουλεύματος (ΟΛΑΠ 1282/1992), το δε παραδεκτό του ενδίκου μέσου, δηλαδή η συνδρομή των όρων νομότυπης και εμπρόθεσμης άσκησής του, κρίνεται με βάση τον νόμο που ισχύει κατά τον χρόνο άσκησης αυτού.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 505 παρ. 2 ΚΠΔ, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε απόφασης μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479 παρ. 2 (άρθρο 483 παρ. 3), δηλαδή μέσα σε προθεσμία ενός μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης. Επίσης, κατά το άρθρο 504 παρ. 1 ΚΠΔ, όταν ο νόμος δεν ορίζει ειδικά κάτι άλλο, αίτηση αναίρεσης επιτρέπεται μόνο κατά της απόφασης που, όπως απαγγέλθηκε, δεν προσβάλλεται με έφεση (ανέκκλητης) και κατά της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που εκδόθηκε μετά από άσκηση έφεσης, αν με τις αποφάσεις αυτές το δικαστήριο αποφάνθηκε τελειωτικά για την κατηγορία ή αν έπαυσε οριστικά ή κήρυξε απαράδεκτη την ποινική δίωξη (τελεσίδικης). Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε απόφασης, αθωωτικής ή καταδικαστικής, οποιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου, επομένως και αυτής που, όπως απαγγέλθηκε, προσβάλλεται με έφεση (εκκλητή) μέσα στην άνω μηνιαία προθεσμία (ΟΛ ΑΠ 3 και 4/2000) και για όλους τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 ΚΠΔ, μεταξύ των οποίων και για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας.

Εξάλλου, κατά το άρθρο 473 παρ. 3 εδ. α' ΚΠΔ, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η

Σελίδα 4 της 185/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραφημένη στο ειδικό βιβλίο, που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι δεν έχει καμία έννομη σημασία η τυχόν καταχώριση στο σχετικό βιβλίο ποινικής απόφασης, η οποία, όπως απαγγέλθηκε, δεν είναι εκκλητή, αλλά υπόκειται σε έφεση, και δεν είναι, γι' αυτόν τον λόγο, καταχωρίσιμη στο ειδικό βιβλίο. Συνεπώς, υπό το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν από τη θέσπιση του ν. 4274/2014, η προαναφερόμενη μηνιαία προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά απόφασης, η οποία, όπως απαγγέλθηκε, είναι εκκλητή, αρχίζει από τη δημοσίευσή της, και όχι από την τυχόν καταχώρισή της στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 473 παρ. 3 εδ. α' ΚΠΔ, η οποία προβλέπεται αποκλειστικά για τις τελεσίδικες αποφάσεις (ΟΛΑΠ 3-4/2000).

Το δικονομικό καθεστώς αυτό μεταβλήθηκε μετά τη θέσπιση του ν. 4274/2014 (ΦΕΚ Α' 147/14-7-2014), στο άρθρο 10 του οποίου ορίζεται ότι «Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 473 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια ως εξής : Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρούνται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Η προθεσμία για την άσκηση αίτησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώρηση αυτή, η οποία γίνεται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης». Έτσι, με τη διάταξη αυτή, στην οποία δεν έχει προσδοθεί ρητά αναδρομική ισχύς, εναρμονίστηκε, ως προς την αφετηρία της, η προθεσμία που έχει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για άσκηση αναίρεσης κατά εκκλητών αποφάσεων με εκείνη που ισχύει για άσκηση αναίρεσης κατά τελεσιδίκων αποφάσεων. Η εισαγόμενη διάταξη, ως νεότερη δικονομική

Σελίδα 5 της 185/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ρύθμιση, σύμφωνα και με τις σκέψεις που προηγήθηκαν, καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς ποινικές υποθέσεις ως προς το ατέλεστο (μόνο) διαδικαστικό μέρος τους, αφού δεν ορίζεται διαφορετικά σ' αυτή, δηλαδή ότι ισχύει αναδρομικά και για τις διαδικαστικές πράξεις που έχουν τελεστεί. Συνακολούθως, αίτηση αναίρεσης που είχε ήδη ασκήσει ο Εισαγγελέας του Αρείου κατά εκκλητής απόφασης πριν αρχίσει να ισχύει ο ν. 4274/2014 (από 14/7/2014) δεν καταλαμβάνεται από τη νεότερη δικονομική ρύθμιση και, συνεπώς, τα στοιχεία του παραδεκτού αυτής, στα οποία εμπίπτει και η εμπρόθεσμη άσκησή της, θα κριθούν από το προγενέστερο δικονομικό καθεστώς του χρόνου άσκησής της, κατά το οποίο αφετηρία για την κίνηση της σχετικής μηνιαίας προθεσμίας είναι η δημοσίευση της απόφασης και όχι η τυχόν καταχώρισή της στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 473 παρ. 3 εδ. α' ΚΠΔ, η οποία δεν έχει καμία έννομη σημασία. Εάν δε η σχετική αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε μετά την παρέλευση ενός μήνα από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτή είναι εκπρόθεσμη και, σύμφωνα με το άρθρο 476 παρ. 1 και 513 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, απορρίπτεται από τον Άρειο Πάγο (σε Συμβούλιο) ως απαράδεκτη.

Στην προκείμενη περίπτωση με την κρινόμενη από 11/12/2013 με αρ. 66 αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ζητείται η αναίρεση της ΒΤ 4426/5-9-2013 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, η οποία εκδόθηκε σε πρώτο βαθμό και με την οποία κηρύχτηκε αθώος ο κατηγορούμενος Κασελάκης Θεόδωρος για την αξιόποινη πράξη της κατ' εξακολούθηση μη καταβολής μέσα στις νόμιμες προθεσμίες χρεών συνολικού ποσού 4.328.734,03 ευρώ προς το Ελληνικό Δημόσιο, που είχαν βεβαιωθεί σε βάρος του. Η απόφαση αυτή δεν ήταν τελεσίδικη, αφού είχαν δικαίωμα να

Σελίδα 6 της 185/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ασκήσουν κατ' αυτής έφεση ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών και ο εισαγγελέας εφετών, κατά το άρθρο 486 παρ. 1 γ' ΚΠΔ. Επομένως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στη νομική σκέψη, υπό το δικονομικό καθεστώς που ίσχυε μέχρι τη θέσπιση του ν. 4274/2014, το οποίο έχει εφαρμογή στην κρινόμενη υπόθεση, αφού η αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε πριν από τη θέσπιση του ν. 4274/2014, η καταχώριση της προσβαλλόμενης απόφασης στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 473 παρ. 3 α' ΚΠΔ δεν ήταν νομικά αναγκαία και δεν έχει καμία έννομη συνέπεια ως προς την αφετηρία της μηνιαίας προθεσμίας για άσκηση αναίρεσης κατ' αυτής από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Συνακολούθως και αφού η μηνιαία προθεσμία για άσκηση της ένδικης αίτησης αναίρεσης άρχισε με τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης στις 5-9-2013 και η αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε στις 11-12-2013, δηλαδή αφού παρήλθε η σχετική προθεσμία, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης είναι εκπρόθεσμη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, κατά το άρθρο 476 παρ. 1, 513 παρ. 1 ΚΠΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 11-12-2013 με αρ. 66 αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για αναίρεση της ΒΤ 4426/2013 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 21 Νοεμβρίου 2014. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 19 Φεβρουαρίου 2015.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές Φωτοαντίγραφο
07 ΜΑΙ 2015

Θεωρήθηκε για τη νόμιμη σημασία
και την έκδοσή του κατά τη σειρά
της παραγγελίας
07 ΜΑΙ 2015
Αθήνα

